

ادامه از صفحه ۶

هندوستان؛ همسایه کهن

در گذشته به‌دلیل نزدیکی مواضع هند و اتحاد شوروی، ایران و هند در موضوع افغانستان با یکدیگر تفاوت نظر داشتند. اما با خروج نیروهای شوروی از افغانستان در ۱۹۸۸ و سپس فروپاشی اتحاد شوروی در ۱۹۹۱ و به‌ویژه از ۱۹۹۶ که کنترل کابل به دست طالبان افتاد، ایران و هند مواضع خود را با یکدیگر نزدیک کردند. آنها از حکومت برهان‌الدین ربانی که در نقاط محدودی در شمال افغانستان مستقر بود، حمایت کردند. این حمایت در ابتدا سیاسی، سپس مالی، آنگاه لجستیک و نهایتاً نظامی شد.
در ۹ سپتامبر ۲۰۰۱ احمد شاه مسعود به دست دو نفر از عناصر القاعده ترور شد و در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ برج تجارت جهانی در نیویورک مورد حمله قرار گرفت. همکاری‌های چهارجانبه ایران، هند، روسیه و تاجیکستان در پشتیبانی از نیروهای ائتلاف شمال به رهبری هم‌زمان مسعود ادامه یافت. در پی قصد نیروهای آمریکایی برای ورود نظامی به افغانستان، نیروهای ائتلاف شمال با طراحی و رایزنی با گروه کشورهای چهارگانه از شمال به سمت کابل روانه شدند و پس از فتح کابل و استقرار در بگرام، نیروهای آمریکایی توانستند که در افغانستان به زمین بنشینند.
در تحولات اخیر در افغانستان مجدداً هند و ایران منافع مشترک خود را باز می‌یابند. گرایش آمریکا و دولت غنی در مذاکره و نزدیک‌شدن به طالبان و تقسیم آنان به طالبان خوب و طالبان بد، با مخالفت هند و ایران مواجه شده است. به صورت کلی ایران و هند از جریان‌ات افراطی در منطقه به‌ویژه افراط‌گرایی اسلامی در پاکستان و افغانستان خود را میرا و مخالف می‌دانند.

اقتصاد هند

هند در سال‌های گذشته رشد درخورتوجهی را تجربه کرده است. از ۱۹۹۰ تاکنون به صورت متوسط رشد اقتصادی هند هفت درصد بوده است که با توجه به جمعیت یک‌میلیارد و ۳۰۰میلیونی این کشور رشد درخورتوجهی است. پیش‌بینی می‌شود که جمعیت هند در ۲۰۱۸ یک‌میلیارد و ۳۵۰ میلیون شود که به جمعیت چین نزدیک است. در ۲۰۲۰ هند چهارمین اقتصاد دنیا خواهد شد. رشد بالا و نرخ رشد جمعیت، نیاز به انرژی را دوچندان می‌کند. وضعیت محیط زیست نیز در هند و به‌ویژه در شهرهای بزرگ مناسب نیست و استفاده از زغال‌سنگ، آلودگی هوای هند را دوچندان کرده است. استفاده از گاز طبیعی در هند به‌تدریج در حال افزایش است. در آینده‌ای نزدیک هند ششمین مصرف‌کننده انرژی در جهان خواهد بود؛ بااین‌حال هند از لحاظ منابع داخلی انرژی ذخایر کوچکی از نفت و گاز اما منابع بزرگی از زغال سنگ دارد. هند درحال‌حاضر نیاز شدیدی به افزایش تولید الکتریسیته دارد. چیزی در حدود هفت درصد به صورت سالانه؛ اگر بخواهد رشد اقتصادی هفت‌درصدی خود را حفظ کند، منابع تغذیه هند از لحاظ انرژی چندان متنوع نیست. خط لوله گاز ایران-پاکستان-هند از طرف هند در سال‌های گذشته نپذیرفتنی اعلام شد. در خط لوله ترکمنستان، افغانستان، پاکستان و هند (تایی) توافقات بین چهار کشور نهایی شده؛ اما اجرایی نشده است. هند در پی خط لوله گاز از میانمار به هند بود که با توجه به قراردادهای جدید مابین میانمار و چین امکان اقتصادی‌بودن این خط لوله جدید کمتر می‌شود. بنگلادش در گذشته مایل به فروش گاز به هند بود که با توجه به افزایش مصرف این کشور، این کار هم امکان‌پذیر نیست. هند درحال‌حاضر بیشتر نیاز خود را از طریق دریافت گاز مایع‌شده (الان‌جی) از طریق دریا از قطر و استرالیا انجام می‌دهد. در بخش نفت خام، هند ۸۰ درصد مصرف خود را از خارج از کشور وارد می‌کند. صادرات نفت خام ایران به هند ادامه دارد؛ اما برای صادرات گاز طبیعی باید راهی اندیشیده شود. ایران اگر بتواند به کشورهای همسایه گاز بفروشد، با افزایش وابستگی متقابل، امنیت خود را افزایش داده است. سرمایه‌گذاری هند در ایران چندان درخورتوجه نبوده است. در سال‌های اخیر هند حدود ۱۰ میلیارد دلار در ایران سرمایه‌گذاری کرده است. همکاری‌های ایران و هند درحال‌حاضر در زمینه‌های انرژی، سیاست، فرهنگ، اقتصاد و دیالوگ تمدنی توسعه می‌یابد. توصیه‌هایی که برای ایران در رابطه با هند می‌توان انجام داد، عبارت‌اند از:

- آشنایی با اصلاحات اداری و دولتی در هند و روش‌های اصلاح مقررات و ضوابط برای تسهیل کسب‌وکار
- راه‌اندازی مجدد دیپلماسی «هویت آسیایی»
- هماهنگی بیشتر با هند در سیاست‌های مربوط به افغانستان
- تشویق و تقویت همکاری‌های تجاری با هند از طریق بندر چابهار در چارچوب کریدور شمال-جنوب
- ایجاد ابتکار برای همکاری‌های مربوط به انرژی بدون واسطه
- ارتقای امنیت مسیرهای کشتی‌رانی در اقیانوس هند با همکاری هند
- توجه به همکاری‌های آموزش عالی با هند و تبادل محقق و پژوهشگر در زمینه علوم پیشرفته به‌ویژه علوم کامپیوتری
- پیگیری دیالوگ فرهنگی بین ایران و هند ازجمله تقویت کرسی‌های زبان فارسی در دانشگاه‌های هند
- آشنایی با سیاست‌های هند در زمینه‌های خارج از شبه‌قاره، چگونگی هماهنگی با آنها و چگونگی این موضوع که ۴۰ درصد از کارکنان سازمان‌های تخصصی ملل متحد هندی هستند.

politics@sharghdaily.ir

سیاست

واکنش متفاوت ۲ عضو شورای نگهبان به ایده همه‌پرسی

رفراندوم؛ آری یا نه

حجاریان: همه‌پرسی در شرایط کنونی و با توجه به تجربیات پیشین، امری خطرناک است

شرق: زود است یا دیر؟ سخنگوی سابق شورای نگهبان گفته است اینکه بحث کنیم شورای نگهبان باید درباره همه‌پرسی اظهارنظر کند یا نه مسئله‌ای زودهنگام است و ارزیابی سیاسی این موضوع کار من نیست، اما سخنگوی فعلی چنین نظری ندارد. عباسعلی کدخدایی، برخلاف همکارش، از قضا زیاد اظهارنظر سیاسی-جناحی می‌کند و ابدا هم اعتقاد ندارد که وظیفه عضو شورای نگهبان اظهارنظر سیاسی نسبت به حیطه وظایف کاری‌اش نیست. کدخدایی که با دبیر شورای نگهبان هم بسیار نزدیک و صمیمی است، حتی به حسن روحانی، رئیس‌جمهوری، هم خرده گرفته که طرح ایده همه‌پرسی‌اش کارشناسی‌شده نبوده است، بعد هم رئیس‌جمهوری را متهم کرده که یکی به نعل می‌زند و یکی به میخ و با اشاره به جمله‌ای منسوب به انیشتین گفته است: «آنان که گاهی به نعل می‌زنند و گاهی هم به میخ، عاقبت چکش واقعیت روی انگشتان آنها می‌خورد. امید آنکه در اجرای قوانین و مخصوصاً قانون اساسی از این افراد نباشیم». کدخدایی گفته که فتح باب درباره موضوع رفراندوم، نکته مهمی بود که بازخوانی و تأکید مؤکدش از سوی رئیس‌جمهوری قابل‌توجه است!

درحالی‌که ابراهیمیان در اظهارنظری محتاطانه به «اعتماد‌انثلا» گفته است: «موضوع کار من نیست که آیا درباره مسئله‌ای ویژه، همه‌پرسی راه‌حل مناسبی است یا نه. برای اینکه داوری کنیم باید ببینیم آن مسئله که می‌خواهیم راجع به آن همه‌پرسی کنیم، چیست؟ آیا اقتضای همه‌پرسی درباره آن مسئله وجود دارد؟» اما این احتیاط را نه تنها سخنگوی فعلی ندارد، بلکه در واکنش به طرح ایده همه‌پرسی از سوی حسن روحانی حتی به او گنایه سیاسی هم می‌زند. او در واکنش به این گفته حسن روحانی درباره «بازگرداندن آتیهایی که از قطار انقلاب پیاده شدند» گفته است: «آتیهایی که پیاده شدند، به دلیل آن بود که قانون اساسی را تفسیر به رای کرده و اعلام می‌کردند برخی از اصول آن را قبول ندارند. شورای نگهبان این نظر شما را که نظر صحیحی هم هست، اجرا کرده است و جنابعالی {روحانی} هم تأیید می‌فرمایید آنان که به قانون اساسی اعتقاد و التزام ندارند، انقلابی نیستند و نمی‌توانند در پست‌های سیاسی قرار گیرند». دیروز اما حسام‌الدین آشنا، رئیس مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری، در چند رشته توییت پاسخ

عباسعلی کدخدایی درباره طرح ایده رفراندوم از سوی حسن روحانی را داد. آشنا نوشت: رئیس‌جمهور در ۲۲ بهمن: «اگر جایی ما با هم بحث داریم باید به اصل ۵۹ قانون اساسی مراجعه کنیم»، اصل ۵۹ قانون اساسی می‌گوید در برخی موارد قانون‌گذاری و اعمال قوه‌مقتنه در مسائل مهم اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی، مراجعه به آرای مستقیم مردم است. متن اصل ۵۹ قانون اساسی: «در مسائل بسیار مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ممکن است اعمال قوه‌مقتنه از راه همه‌پرسی و مراجعه مستقیم به آرای مردم صورت گیرد، درخواست مراجعه به آرای عمومی باید به تصویب دو سوم مجموع نمایندگان

مجلس برسد». شورای نگهبان در اسفند ۱۳۸۱ اعلام کرد مصوبه مجلس در مورد همه‌پرسی باید به تصویب شورای نگهبان برسد. با این اوصاف، نه ارزیابی سخنگوی می‌زنند و گاهی هم به میخ، عاقبت چکش واقعیت روی انگشتان آنها می‌خورد. امید آنکه در اجرای قوانین و مخصوصاً قانون اساسی از این افراد نباشیم». کدخدایی گفته که فتح باب درباره موضوع رفراندوم، نکته مهمی بود که بازخوانی و تأکید مؤکدش از سوی رئیس‌جمهوری قابل‌توجه است!

نکته

حجاریان: گمان دارم اصل مذکور درصورتی‌که ارکان قدرت اراده کنند، صرفاً به‌کار تغییر نظام ریاستی به پارلمانی یا تبدیل جمهوری اسلامی به حکومت اسلامی-چنانکه مدنظر یکی از احزاب اصولگرا بود- می‌آید

دیروز سعید حجاریان از اصل ۵۹ قانون اساسی با عنوان اصلی که پیچ‌وخم‌های زیادی دارد یاد کرده و سعی کرده بیشتر درباره نیت و هدف روحانی از طرح ایده همه‌پرسی کندوکاو کند. او معتقد است ایده حسن روحانی از اختلاف بر سر قدرت حقیقی برمی‌خیزد که نمی‌شود برای حل آن صرفاً به قاعده‌ای است: «اگر هوس برگزار می‌راندوم دارید، درخصوص معیشت مردم رفراندوم برگزار کنید. جمهوری اسلامی یک‌بار رفراندوم را انجام داد و مردم با آرای بسیار بالا این نظام را قبول کردند و همان مردم که به این نظام رای دادند، روز ۲۲ بهمن حضور یافتند. همین حضور برای تأیید نظام کافی است لذا لازم است فردی که صحبت می‌کند، به قانون اساسی ما مراجعه کند و بداند رفراندوم در چه زمانی انجام

بن‌بست‌های سیاسی موجود به یک قاعده حقوقی استناد کرده که عملیاتی‌سازی آن بسیار دشوار است: «واقعیت این است که ایشان به‌عنوان حقوق‌دان می‌خواهند مسئله‌ای سیاسی را از طریق حقوقی حل کنند که طریقی است صعب و دشوار. گمان دارم اصل مذکور درصورتی‌که ارکان قدرت اراده کنند، صرفاً به کار تغییر نظام ریاستی به پارلمانی یا تبدیل جمهوری اسلامی به حکومت اسلامی-چنانکه مدنظر یکی از احزاب اصولگرا بود- می‌آید. به هر تقدیر، من معتقدم استفاده از حربه همه‌پرسی در شرایط کنونی و با توجه به تجربیات پیشین، امری خطرناک است؛ چراکه به تناقضات موجود در قانون اساسی دامن زده و ما را چندین گام از مردم‌سالاری دور خواهد کرد». حجاریان پیشنهاد کرده که اگر روحانی به اصل دیگری از قانون اساسی تکیه کند، شاید راهگشایر باشد: «رئیس‌جمهور ما فردی حقوق‌دان است و لاجرم بر اصول قانون اساسی تسلط دارد؛ لذا بهتر است به‌جای اصل پنجاهونهم بر اصل یکصدوسیزدهم قانون اساسی تمرکز کند و مکانیزم‌های لازم‌ه را برای ابفای نقش خود به‌عنوان مجری قانون اساسی به وجود بیاورد و مطابق سؤگندی که به قصد انشا در مجلس یاد کرده‌اند، از آزادی و حرمت اشخاص و حقوقی که قانون اساسی برای ملت شناخته است، حمایت کنند». این تئوریسین اصلاح‌طلب یک راه‌حل دیگر هم پیش پای روحانی می‌گذارد: «رئیس‌جمهور برای ایفای این نقش خود می‌بایست نهاد ایجاد کند؛ نهادهی که در دوره اصلاحات وجود داشت ولی رئیس دولت اعتدال تاکنون اهماتی به آن نورزیده و به منشور حقوق شهروندی بسنده کرده است». حجاریان با اشاره به اینکه در همین برهه زمانی، جمع ۱۶افره‌ای که چند حقوق‌دان نیز در آن حاضر بودند، متنی حقوقی-سیاسی را انتشار دادند و از انجام همه‌پرسی برای تغییر ماهیت نظام-زیر نظر سازمان ملل- سخن گفتند، نوشته است: «فارغ از محتوای متن مذکور، باید گفت خمیر این قبیل خواست‌اندیشی‌ها که مایه سیاسی ندارند، فطیر است و به تنور نمی‌چسبد، اساساً هر طرحی دقیق مطرح نشود، جز سرگشگی دستاوردی به همراه ندارد و در پایگانی طرح‌های ناکام خاک خواهد خورد. پس در اینجا مجدداً باید یادآور شد که سؤال سیاسی پاسخ حقوقی ندارد؛ سؤال سیاسی را جواب سیاسی لازم است. در این مجال نیاز به تکرار بحث‌های پیشین در باب تمایز میان «قدرت حقیقی» و «قدرت حقوقی» نیست.

رویداد

سردار رمضان شریف خبر داد

افزایش قدرت فنی و تکنولوژیک سپاه

● به گزارش سپاه‌نیوز، سردار سرتیپ دوم پاسدار رمضان شریف، سخنگو و مسئول روابطعمومی کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، در بازدید از نمایشگاه جلودهای تحول دانشگاه جامع امام حسین(ع) گفت: از بهترین اقداماتی که به موازات اقدامات میدانی و عملیاتی در حوزه‌های گوناگون در دستور کار سپاه پاسداران بوده، افزایش قدرت فنی و تکنولوژیکی خود در حوزه‌های مختلف است. مسئول روابطعمومی سپاه ادامه داد: امروز سپاه صاحب نیروهای دریایی، هوافضا و زمینی بومی است که قادر هستند طرح‌های عملیاتی و امکانات دفاعی مورد نیاز را خودشان طراحی و تأمین کنند. تقویت و تداوم این روند و روزآمدسازی آن نیازمند نقش‌پذیری مراکز علمی پشتیبان مانند دانشگاه جامع امام حسین(ع) است. سردار شریف درباره نمایشگاه «جلوهای تحول دانشگاه جامع امام حسین(ع)» گفت: این نمایشگاه عرصه نمایش و عرضه ابتکارات و خلاقیات‌های جدید در حوزه‌های مورد نیاز سپاه است و توانمندی‌های سازمان را علاوه‌بر حوزه دفاعی و نظامی و نیز حوزه سازندگی، نشان داده و بیانگر این واقعیت است که کشورمان به دانش فنی خوبی دست پیدا کرده، او افزود: در حوزه مهار آب‌ها، بهره‌گیری از انرژی خورشیدی و کارهایی که می‌توانند برای کشور تولید سرمایه کنند نیز به سطح خوبی از دانش رسیده‌ایم. سردار شریف گفت: انقلاب اسلامی به ملت ایران این وعده را داده که آنها را در تراز ملت‌های ممتاز دنیا معرفی خواهد کرد و لازمه آن پیشرفت در حوزه‌های علمی و فنی است که بجمداًله در این راستا تاکنون دستاوردهای قابل‌توجهی داشته و توانسته‌ایم از سرمایه انسانی، امکانات و بسترهایی که در اختیارمان است به‌خوبی بهره ببریم. مسئول روابطعمومی سپاه افزود: با برنامه‌ریزی‌های دقیق و مستمری که در دانشکده‌های دانشگاه جامع امام حسین(ع) صورت گرفته، امیدواریم با شرایط جدید و موفقیت‌ها و نیز امنیت قابل‌توجهی که کشورمان پیدا کرده، شاهد جهش در حوزه‌های اقتصادی و معیشتی نیز باشیم. او در پایان گفت: امنیت دفاعی و نظامی کشور، بخشی از مأموریت ذاتی سپاه است و امیدواریم با عنایت خداوند و تدابیر مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) بتوانیم از مردم، جغرافیا و گفتمان دینی‌مان به‌خوبی حفاظت کنیم.

مشارکت در پیشگیری از سرطان

جشنواره نوروزی ۱۳۹۷

مؤسسه خیریه بهنام دهش‌پور

خیابان ولیعصر |رسیده به چهارراه پارک‌وی |مجمع فرهنگی ورزشی تلاش

۸ الی ۱۱ اسفند ۱۳۹۶ | ساعت بازدید ۱۰ صبح الی ۹ شب